

CƠM NẤU NẤU ĂN MỆT DU KHÁCH

VỀ ĐÀ LẠT

Nói về các địa danh tôi đã đi qua trên cơ nư c thì Đà Lạt là m t n i đã đ i trong tôi nhi u n tu ng nh t. T con ng i cho đ n khung c nh và đ c bi t nh t v n là khí h u n i đây.

Không đâu nh i Đà Lạt, thiên nhiên đã i u đ i quá nhi u k c khí h u i n c nh quan. Nh ng ai đã t ng đ n n i đây m t i n s c m nh n đ c không khí mát lành nh th nào, sáng s m th c d y b c ra ngoài b n có c m t ng nh mình v a r i kh i ch n êm n m m thì ai đó đã qu ng mình r i vào trong m t chi c t i nh kh ng i , cái t i nh đó không t i tâm nh nh ng đ i u bình thu ng mà nó mang m t c m giác v a i v a s ng khoái. Hít m t b u không khí no c ng ng c b n s th y ngày hôm nay sao đ p m t cách i l ung. Cái h i i nh bu i sáng mang đ n cho b n m t s tinh khi t, tinh khi t đ n thanh cao và bình d . N u đã i nh không thì

chưa đi vì cái lờn nhợt nhạt của mọt nòi hoang sơ và hẻo lánh, mọt nòi không có sự sống của con người và thực vật thì cái lờn nhợt nhạt chỉ gói lên mọt hình ảnh mờ mịt trong mọt không khí buồn tẻ cô liêu.

Vì Đà Lạt nọ như ng buốt sáng sớm hơc như ng khi chi u v mà thi u v ng nh ng ng n gió se lờn thì cơm giác trong ta sự hốt hơng không t đ u c, cái lờn nh mát r i y đã làm tăng thêm nét duyên dáng th t tha của các cô gái, nhìn h c i v i nét m t r ng ng i trong khung cảnh thanh bình m i th y h t đ c s quy n r đ u c hòa h p gi a con ng i và thiên nhiên. Làn da tr ng và nh ng đôi má hây hây h ng đi trong s ng khói Đà Lạt làm ta có cơm giác nh mình đang l c vào trong ch n th n tiên.

Đà Lạt có nh ng r ng thông và nh ng đ i núi nh p nhô, có m t ai đó đã nói Đà Lạt là m t thành phố mà n i đó ph trong núi và núi cũng trong ph , có m t đ i u r t l và thú v là Đà Lạt b t c đi ch nào ta cũng th y hoa, và hoa có th m c b t c đ u, ch c n m t c n gió đi ngang qua n hoa là y r ng m t s s ng m i đ c n y sinh trên m t n i m i, chính vì v y Đà Lạt không h th n v i m t là Thành phố của ngàn hoa. Nh ng ti c thay nh ng ai đã t ng yêu quý Đà Lạt, t ng m t th i g n bó v i nó tr c đây thì m i chua xót và ng m ngùi cơm nh n đ c r ng Đà Lạt không còn là Đà Lạt của ngày nào n a. Ai đó đã đ n t c m t đi v đ p thiên nhiên ban đ u, nh ng r ng thông m i ngày m t th a đi vì s tàn phá thô b o không thu ng ti c của m t s ng i (tôi nh n m nh m t s ng i đây vì còn có r t nhi u ng i, cơm th y đau đ n và xót xa khi đi ngang qua nh ng cánh r ng thông và nhìn th y đ c nh ng cây thông đ ngã n m ch v và bu n th m) , h đ l i cho m u sinh, đ l i cho quy h c h, mà quên m t đi r ng chính h cũng đang gi t đ n s s ng của h .

M t Đà Lạt mà ngày xưa nh ng chàng trai cô gái tu i đôi m i v i s c kh e tràn tr cũng ph i luôn mang trên mình nh ng b qu n áo m và xuýt xoa trong cái lờn nh khi đi bên nhau, trong cái giá lờn nh nh ng lúc đó h c m th y th t g n nhau và thiên nhiên hình nh cũng hi u đ c tình yêu của h nên đã mang h đ n g n nhau h n trong cái không khí lờn nh êm đ m đó. Gi đây thì! còn đâu n a, các c già có tu i v n có th không c n nh ng áo m nh x a và nh ng bu i chi u ng i bên Hồ Xuân Hu ng nhìn dòng n c trôi mà ng m ngùi nh v m t ngày xưa đó...! m t k ni m mà ch có nh ng ng i s ng lâu năm vùng đ t này m i th y th m thía khi nó đã không còn.

Tr c đây ng i ta đã t ng nói r ng ch ai diên m i lên Đà Lạt đ kinh doanh qu t máy, gi thì có l m k “diên” l m, diên trong kinh doanh qu t máy và t h i h n n a trong t ng lai g n s có nh ng k “diên” h n n a lên Đà Lạt đ kinh doanh máy lờn nh n a. Chính nh ng s phá h ai nghiêm tr ng nh v y đã khi n Đà Lạt m t đi r t nhi u, m t đi nét hoang sơ và c kính,

còn đâu nữa nhõng con đờng đờng vờng vờng, làm nao lòng các thi sĩ mĩ khi chi u v. Các ngã đờng giở đã đờy xe c, ngời thì càng lúc càng đông. Hình nh cái không khí nóng đờn cơm a Đà Lạt đã nhõng không ít đờn tình tình cơm a ngời dân nời đây, sỡ hi u khách, hi n hòa và thân thi n v n có đã đờn tan đi nhõng vào đó là nhõng nời b c đờc vô c. Âu cũng ph i thôi, vì Đà Lạt đã mọt quá nhi u và bi n đ i cũng quá nhi u r i.

Ngời i Đà Lạt ngày x a hi n hòa và hi u khách, m i t i đ i ng n u có l đ quên xe máy không mang vào nhà thì (thôi tr i l nh quá làm bi ng đờy c t đ i) và sáng đờy thì... v n y nh cũ. Còn bây gi thì, đ ai dám đờy. Mọt th c tr ng đáng lo âu là v i tình hình nh hi n nay m i ng i đ u cơm nh n đ c h t nh ng ý th c đ gi gìn thì h v n còn bàng quan. T t c đ u ch bi t than th và trông đ i vào chính quy n gi i quy t nh ng h không nghĩ sâu xa r ng ngu n g c phát sinh cũng chính t con ng i mà ra. Giá nh chúng ta m i ng i có ý th c h n mọt chút bi t quan tâm đờn cái chung h n mọt chút, thì m i chuy n s t t đ p h n. Chính quy n ch ban ra nh ng ngh đ nh và h ng gi i quy t t t đ p h n n u nh chúng ta th c hi n đúng. Mọt ng i ban v n ng i phá thì lúc đó chúng ta ph i t nghĩ l i v b n thân mình.

H i nh ng ai yêu quý Đà Lạt, yêu quý nh ng đ i núi ch p chùng, nh ng s ng m giăng kh p l i, xin hãy mọt l n suy nghĩ v nó. Xin hãy t ra mình là ng i có trách nhi m, đ ng th v i nh ng gì xung quanh. Hãy đ mọt và nh c nh m i ng i s ng có ý th c h n n a. Mọt bàn tay n i ti p mọt bàn tay và hàng v n bàn tay cùng nhau tr ng l i nh ng r ng thông, bi t t ra cảm ph n và đau xót tru c nh ng k nào ch t phá nó và kiên quy t đ ng lòng gìn gi nh ng gì còn l i. Mọt tu ng lai không xa, Đà Lạt s v n l i nh x a. M i ngu i r i l i hít hà trong cái l nh c a thanh bình cái l nh c a yêu thu ng đ c hòa tr n gi a con ng i và thiên nhiên. Và nh ng du khách khi mọt l n bu c chân lên Đà Lạt đ r i khi tr v s v n v ng và nh mãi ch n y và th m nh : Đà Lạt i!

Tôi ch là mọt du khách vì b c xúc tr c nh ng đ i thay cơm a Đà Lạt mà m o mu i có đờn văn nh trên.